

"Hususan senin rağmına olarak husulü anında seni terkeden fâni şeylerle kalbini bağlamak, kâr-ı akıl değildir." cümlesini izah eder misiniz?

"Hususan senin rağmına olarak husulü anında seni terk eden,.." Özellikle sen hiç istememene rağmen, çıkar çıkmaz ya da görünür görünmez hemencecik seni terk eden geçici şeylere kalbini bağlama deniliyor. Yani "*uçan kuşun gölgesi olmaz*" misali, fani şeyler sevmeye, bel bağlanmaya değmez.

Hakikaten insanın ne kadar hoşuna giden ve bitmesini hiç istemediği nimet varsa, hepsi husulü anında kaybolup gidiyor. Yani bir an kendini tattırıyor, sonra Allah'a ismarlamadık demeden çekip gidiyorlar. Bu da insanın kalbinde derin ve büyük yaralar açıp insana çok büyük ıstıraplar veriyor. Kalb-i insan bu nimetlere ne kadar bağlı ve bağımlı ise, o nispette azaba duçar oluyor.

Öyle ise Hazreti İbrahim (as) gibi **"La uhubbul afilin"** (*kaybolanlar, batıp gidenler sevmeye layık değildir*) demeli, fani şeylere kalbimizi bağlamamalıyız.